

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΗΣ

«Καὶ ἦν μέγα καὶ εὐκτὸν ἑκάστω,
εἴ τινος γυναικί προβλέψειεν· εἰ δὲ
καὶ φιλήματος ἀξιώσειεν, ἀθρόαν
τὴν ἀγαθὴν τύχην ᾤετο ἕκαστος
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῷ ἐσφύεσθαι».

(ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ)

Κλεόβουλος δ' ἀφανής,
ἐκ τῆς φυλῆς Ἀκαμαντίδος, Ἀθηναῖος,
πρὸς τὸν ἀπὸ Παφλαγονίας
Ἀλέξανδρον τὸν Ἀβωνοτειχίτην,
προφήτην ξακουστὸν καὶ μάγον,
Ἐορμείαν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα,
μετὰ πολλῶν χαιρετισμῶν
καὶ δώρων, εἰς Μακεδονίαν ταξιδεύει.

Κι' εὔχεται ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς,
εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ν' ἀρέσῃ καὶ νὰ τύχῃ
φιλήματος θερμοῦ καὶ εὐνῆς·
μὲ τὴν ἐλπίδα, πὼς θ' ἀλλάξῃ
κ' ἡ Μοῖρα του καὶ θὰ μπορέσῃ
κι' αὐτός, νὰ γίνῃ ἐπιφανής
κι' Ἀρχῶν τοῦ δήμου νὰ ἐκλεγῇ,
κι' Ὀλύμπιος νὰ ὀνομασθῇ σὰν θ' ἀγορεύῃ.